



Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 3148

Doknr.
577639

Dato
23-06-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 25. maj 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 461 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Kjærsgaard (DF).

Spørgsmål nr. 461:

"Vil ministeren redegøre for, hvad ministerens holdning er til, at det fremgår af programmet Reporterne på 24Syv den 24. maj 2022, at et beskikket medlem af Ankestyrelsen har udtalt, at "enhver bare nogenlunde begavet sagsbehandler kan fjerne et hvilket som helst barn, hvis det er det, man vil" og mener ministeren, at det er betryggende for tilliden til systemet, når det dermed antydes, at tvangsfjernelser kan være arbitrære?"

Svar:

Det er selvfølgelig grundlæggende vigtigt, at der ikke træffes arbitrære beslutninger om anbringelse uden samtykke, eller at retssikkerheden for barnet og forældrene på anden vis kompromitteres.

Jeg har svært ved at se, hvordan enhver sagsbehandler kan anbringe uden samtykke, sådan som det fremstår af citatet i spørgsmålet. For det er ikke en sagsbehandler i kommunen eller kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om en anbringelse uden samtykke efter servicelovens § 58. Forvaltningen er i stedet ansvarlige for at udrede barnet eller den unges behov for særlig støtte, jf. servicelovens § 50, og kan på den baggrund indstille til kommunens børn og unge-udvalg, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet uden samtykke efter servicelovens § 58.

Jeg kan videre oplyse, at indstillingen til børn og unge-udvalget, foruden en børnefaglig undersøgelse, skal indeholde en skriftlig redegørelse for vurderingen af, om betingelserne for den tvangsmæssige foranstaltning er opfyldt. Derudover skal indstillingen indeholde en handleplan for anbringelsen, og et referat af børnesamtalen afholdt med barnet eller den unge, som angiver barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning. Dommeren i børn og unge-udvalget har ansvaret for at påse, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, jf. § 6 i forretningsordenen for børn og unge-udvalgene. Det indebærer fx, at dommeren skal sikre sig, at der i forbindelse med den børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50 er afholdt en samtale med barnet eller den unge, medmindre der har været omstændigheder, der har talt imod en børnesamtale, fx barnets modenhed. I de tilfælde skal kommunen have forsøgt at afdække barnets eller den unges holdning til anbringelsen på anden vis. Det kan fx være ved at tale med personer i barnets eller den unges netværk, som barnet eller den unge har en fortrolighed med, eller ved at der ses på tidligere oplysninger i sagen. De pædagogisk-psykologisk sagkyndige i børn og unge-udvalget yder desuden vejledning til udvalget om, hvorvidt der er indhentet de



nødvendige sagkyndige udtalelser og undersøgelser til at belyse sagen, og hvorvidt barnets perspektiv er tilstrækkeligt oplyst. Herudover ydes vejledning om, hvilke foranstaltninger der ud fra en børnesagkyndig vurdering må anses for at være bedst egnet til at fremme barnets udvikling og trivsel.

Endelig så har sagens parter mulighed for at klage over børn og ungeudvalgets afgørelser om bl.a. anbringelse uden samtykke og afbrydelse af samvær mv. til Ankestyrelsen, som er den øverste administrative klageinstans. Sagens parter har ret til gratis advokatbistand ved behandling af en sag om anbringelse uden samtykke. Ankestyrelsens afgørelse kan desuden indbringes for retten. Som redegjort for i besvarelsen af SOU alm del spørgsmål nr. 459, så fik Ankestyrelsens i 2021 medhold i 99 pct. af de afgjorte sager om anbringelse uden samtykke. Det ser jeg som udtryk for, at afgørelser om anbringelse uden samtykke ikke er arbitrære.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag 1. SOU alm del. Besvarelse af spørgsmål 459.